

šowu Ssyn rjeka, tehodla tak meno-
wany, dokelz Barachias na laezanſke rjeka
Benedictus, to je, ton P o z o n o w a n y.
Ale druſy mjenja, ſo je najſprawniſcho wu-
dawane, ſo jeho Nan Jojada ſPſchimenoni
Barachias rjekal je; knadz tehodla, dokelz
won temuſamemu Kralej a Ludu wele Do-
breho wopokafaſal je, tehodla woni jemu ton
P o z o n o w a n y rjekali ſu. Sa Dzak mo-
richu pak woni po jeho Ssmerezi jeho Ssyn-
na, kajz ſo we Sswjeczi ſweczeho ſtane,
kajz teſz Pſchiſtowo je: Dyž ty jenemu wot
Schibenzy pomhaſch, da pomha won tebi
na nju. Tak je ſo Božemu Ssynnej teſz
ſtalo. Jako Boh zylemu Sswjetu ſchitko
Dobre czinił bjeſche, ſſchizowachu woni
jemu jeho najlubſcheho Ssyna, kotrehož
Snamjo Zacharias je.

Dokelz pak Božej Woli niczo napscheczi-
wo ſtač nemože, da praſcha ſo kpoſljene-
mu: Szohodla praji won: K a k h u ſ t o
ſym ja twoje Džjeczi ſromadžicz žyt,
ale ty ſy nechalo? Tuton Schpruch je
ſchelako wukladowanu. Njekotſi ſu jon na
tu frej Wolu a jejne Mozy czanyli, hacž
runje ſo ſama pokaze, ſo niz ta frej Wola,
ale ta hegen Wola tudu ſchtraſowana bu-
dže, a to je hubena Frejota, kotraž jeno psche-
czimo Bohu czini a tak ſurowje ſatamana
a ſchtraſowana budže.

Sswjaty Augustinus wukladuje te SSto-
wa tak, jako by ton Knes tak wele pscheš
nje ſroſemil: Kajz wele ja wot twojich
Džjeczi ſromadžil ſym, da ſym to pscheczimo
twojej Woli czinił. Ale tak ſo haklej tym
Sslowam Swalt ſtane. Wele liepe by by-
lo, dy bychmy prajili: Krystus je tudu po
ſwojim Szloweſtwi ryczal, kotryž teſz ſchitke
czlowſke Szlaboſzje noſyl je. Tak je won
po ſwojim Szloweſtwi wele Wjezow czinił,
kotrež ſo ſa jeho Bojſtwo nehodža, jako, ſo
won iſz, pieč, ſpacž, kchodžicz, plakacz czerpieč
a wumrecž je dyrbjał. Tak teſz molo ſo tudu

prajicz, ſo won po czlowſkim Waſchnju a
Zadanju prajil je: Ja zyč, a ty noč-
zyſche. Pſchetož tu ſym huſto prajil, ſo
ſo na te SStowa Krystuſowe derje kedžbo-
wacz dyrbi, pschetož njekotre beš nimi jeho
bojſtu, njekotre pak jeho czlowſku Naturu
wopokafaſaju.

Tola pak, dokelz ſo won tudu jako Boh
wopokaze, dyž won praji: Ja poſzetu kte-
bi zc. Pſchetož Propheetow ſlacž, ſaleži ſo
Bohu ſamemu. A Lukafch we 11. Stawi
v 49. praji, ſo won tak reknył je: Tehodla
praji ta Mudroſz Boža, laj ja zu-
knim poplacž Propheetow. Ktemu ſo
teſz jeho SStowa tak maju, ſo je won jejne
Džjeczi, niz jeno we Szaju ſwojeho Žiwjenja,
ale teſz huſto predy ſromadžicz žyt. Tehodla
dyrbi to wot Božeje Wolje ſroſemene byčž,
duž žemy my tak wotmolwiež:

Tute SStowa dyrbja hacž najſjawniſcho
bewſchitkeho dalokeho Wukladowanja wot
teje Wolje Božeje po Waſchnju teho Piſma
ſroſemene byčž, kotrež wot Boha jako wot
jeneho Szloweka ryczi tych Neroſwuczenych
dla. Kajz we 1. Knih. Moſſ. 6. St. piſane
ſteji: So ſo won kał je, ſo won Szlo-
wekow ſtworit je, hacž runje žane Kacžje
wBoſy neje. Tak teſz, ſo won njewny je,
hacž runje žadyn Njew we nim neje. Te-
horunja 1. Knih. Moſſ. na 11. pſchindže
won delje ſRebeš, a wobladajche to
Twarenje wBabyloni, dyž won tola
pschezo horkach ſedžo woſtane. A we Pſal-
mach praji ton Propheeta huſto knemu: Wo-
zucz, cžohodla ſpiſch ty tak dołho?
A ſa ſo: Stawaj, poj kemni, a teje
Kunozje, hacž runje won neſpi, nebježi,
a prečkach neje. Dale we 1. Pſalmi: Boh
niczo newje wot Pucža tych Repra-
wych, dyž won tola ſchitke Wjezy wje.

Schitke te Spruchi rycza wot Boha po
czlowſkim Waſchnju a Šhonenju, a niz po
prawym Wježu Božeje Natury. Tehodla